

Ch ư ng 2

Tô L c, Cùng Tôi U ng R u i

S áng th Hai i làm, Tô L c v a vào v n phòng li n nhìn th y Th ký D . S c m t ông ta r t khó coi.

“Cháu chào chú!” Tô L c ã quen v i thái này c a ông ta t lâu.

“Tôi b o cô i g p H T ng làm công tác t t ng, cô l i gi trò gì v y?”

“Cháu i nói chuy n mà.”

“Sao tôi nghe nói cô t i ó la l i om sòm?”

“Làm gì có chuy n ó. Cháu “bán s c” c u xin ông ta nh ng ông ta không thềm ý n cháu.” Tô L c v a tr l i v a ném túi xách vào t , b t u quét đ n v sinh.

“Tô L c, cô nghiêm túc m t chút i!”

Tô L c ng th ng ngu i, b cây ch i ra sau cánh c a r i lên ti ng: “Th ký D , ông ta c tình nu t l i, cháu còn có cách nào khác?”

“Bây gi không ph i v n H T ng nu t l i, mà là v lãnh o quyền góp s s u t p này nói mu n thu h i.”

i u này n m ngoài đ li u c a Tô L c. “T i sao? Sao có th thu h i ch ?”

“Do v lãnh o ó nghe nói chúng ta gi trò b p b m trong cu c u giá. Theo quy nh trong h p ng, ông y có th thu h i v t ph m ã quyền góp.” Th ký D v a gi i thích v a ném m t t gi y n tr c m t Tô L c. “Cô t xem i!”

Tô L c c m t fax lên xem, trên ó vi t: “G i Qu Tâm Quang: Ngày M i sáu tháng Ba, tôi có quyền t ng m t s v t ph m cho Qu bán u giá l y ti n xây đ ng tr ng ti u h c Tâm Quang. c bi t, Qu có hành vi l a o trong cu c u giá, vì ph m m c hai, i u b y c a b n th a thu n, tôi quy t nh thu h i toàn b s v t ph m. Ng i quyền t ng: ng Nh Tùng.”

Tô L c s t ru t. “Chúng ta hoàn toàn trong s ch. Sao v lãnh o h ng ó có th tùy ti n tin l i ng i khác?”

“Làm sao tôi bi t c? Hôm tr c b o cô i gi i thích v i ng i ta, cô ã gi i thích th nào?”

H i S n và tên h Tiêu ó k x ng ng i h a, rõ ràng mu n l y l i kho n ti n t c c, cháu ch ng có cách nào gi i thích.”

“Không gi i thích, cô c ng ng m ng ng i ta m t tr n nh v y ch ?”

“Cháu... cháu âu có m ng ông ta.”

“Còn không m ng? Ti u T n nói thi u chút n a là cô ánh ng i r i.”

Tô L c quay v phía Ti u T n, ch th y ch cúi th p u sau bàn làm vi c, gi b b n r n làm s sách.

Cô quay l i, c t cao gi ng v i Th ký D : “Cháu m ng thì sao nào? N u v lãnh o h ng ó không hi u lý l , chúng ta có th ki n ông ta ra tòa.”

“Ki n ra tòa, ki n ra tòa. Cô t ng vi c ki n cáo d dàng nh v y sao? H n n a, ng m t tí là ki n ng i này, t cáo ng i kia, còn ai dám quyên ti n cho chúng ta?” Th ký D l n ti ng nói.

“ ã n n c này, chú là lãnh o, chú t quy t nh i.” Tô L c ng i xu ng gh .

“Tô L c i Tô L c, không ph i tôi chê cô, nh ng v i tính cách t i t này c a cô, s m mu n c ng h i ch t chúng tôi.” Th ký D ch tay vào m t cô. Nói xong, ông ta t c gi n r i kh i v n phòng.

úng lúc này, i n tho i trên bàn chuông. Tô L c b t máy, không ng là D ng Nhu g i t i.

“Tô L c, em i làm r i à?”

“Vâng.”

“Hai ngày nay em v t v nhi u, giúp anh chuy n l i h i th m m i ng i.” Hôm nay, i n tho i c a D ng Nhu nghe r t rõ, th m chí Tô L c còn có th nghe th y ti ng th c a anh. Anh nh cô chuy n l i h i th m ch ng t anh ch g i i n cho m t mình cô mà thôi.

“Không có gì, anh còn v t v h n b n em y ch .” Tô L c áp, c t ra nh nhõm, vui v .

“Hôm nay anh ra huy n, v a m i nói chuy n v i phó ch t ch huy n ph trách m ng giáo d c. Ông y ng h ký m t b n th a thu n tr c.”

“V y sao?”

“ . Sau khi ký th a thu n giai o n u, huy n có th b t tay gi i quy t các th t c c n thi t.”

Tâm tr ng D ng Nhu r t t t, Tô L c không bi t ti p l i th nào. Cô t nhiên có chút h i h n vì b n thân nh t th i nóng n y, c t i v i ng i nào ó, làm h ng cu c bán u giá l n này.

“Tô L c, em có nghe anh nói không?” Th y ng i u đây bên kia im l ng, D ng Nhu t ng i n tho i có v n .

“Vâng... Em v n ang nghe ây.”

“Em b n ph i không?”

“Không .”

“Anh mu n h i m t chuy n. Trong b n th a thu n có quy nh k h n thanh toán kho n ti n u tiên, em xem th i gian nào thì thích h p?”

“V n này...” Tô L c p úng.

“Sao th ? Có ph i ch a gi i quy t xong không? X y ra chuy n gì r i à?” D ng Nhu r t nh y c m, l p t c h i ngay.

“Không có gì.” Tô L c v i tr l i. “Chúng ta v n thanh toán kho n u tiên là m t tri u nhân dân t vào cu i tháng T nh đ ki n.”

“Không có v n gì th t sao?” D ng Nhu h i ti p.

“Không âu. V a r i có ng i h i chuy n nên em không t p trung.” Tô L c áp.

“Th thì t t, anh s i nói v i b n h .”

“Vâng, anh c quy t nh v y i!”

“C m n em, Tô L c. T t c trông c y vào em.” D ng Nhu t ra vui m ng.

Vi n m t Tô L c t nhiên cay cay. Sau khi cúp i n tho i, cô sang phòng làm vi c c a Th ký D , ông ta ang không ng ng b m i n tho i.

“Chú sao th ?”

“ i n tho i nhà v lãnh o h ng không có ai nghe máy, di ng c a th ký l i b n su t, tôi không th liên l c v i ông y.”

“V y chúng ta i m t chuy n nhé?” Tô L c ngh .

Th ký D nhìn cô, tr m t vài giây r i lên ti ng: “Hay là cô t i tìm ông y, còn tôi ây ngh cách liên l c.”

Ông ta l i nh v y, Tô L c ngh th m, nh ng l n này cô tràn y ý chí chi n u nên nh n l i ngay: “ c, cháu s i xem sao!”

Tô L c xách túi i th ng n nhà v lãnh o h ng. Nhà ông ta n m m t th tr n nh thu c ngo i ô thành ph . Tô L c g i c a mãi mà không ai tr l i. Cô tìm l áng gi ng h i th m, m i bi t ông già ang n m vi n.

Tô L c l i quay v b nh vi n trong thành ph . Ông già h ng n m trong phòng b nh c a lãnh o cao c p, trên ng i c m các lo i dây d , bên c nh ch có m t cô h lý h i gì c ng không bi t.

Tô L c ành i ngoài phòng b nh. Cô v n ch a n tr a, b ng sôi ùng c. Mãi t i t m ch ng v ng t i, bác s t i ki m tra phòng m i cho cô bi t, ông già h ng ã hôn mê h n m t tu n.

“V y chuy n c a ông y có ph i do th ký lo li u không?”

“Th ký ? Th y ông già không xong, ng i th ký li n “ch y” công vi c khác, làm gì có th i gian n ây!”

“Nh ng hôm nay, c quan chúng tôi nh n c m t b n fax d i danh ngh a ông ng. Không bi t là ai g i nh ?”

“Có l là ng i nhà ông y. Ông y có m t cháu ngo i, th ng n th m nom.”

“Cháu ngo i ? Là ai v y? Anh có i n tho i c a ng i ó không?” Tô L c v i h i.

Bác s còn ch a tr l i, ng sau ch t vang lên ti ng nói: “Cô h i tôi làm gì?”

Tô L c quay u, úng là ngõ g p ma, l i là tay Tiêu Ki n Thành ó.

“ úng r i, chính là c u y.” Bác s ch vào anh ta. “Cô nói chuy n v i c u y i!”

Tô L c ng n ng i. Tiêu Ki n Thành không thèm ý n cô, i th ng v phía phòng b nh.

Tô L c ng ngoài hành lang, vô cùng h i h n. S m bi t anh ta có thân ph n quan tr ng nh v y, cô ã ch ng bày t thi n chí.

M t lúc sau, Tiêu Ki n Thành quay l i, Tô L c quy t nh m t dày m t l n, i t i h i anh ta: “Tiêu T ng, có th nói chuy n m t lát không?”

“Nói gì ch ? Tôi và cô âu quen bi t.” Tiêu Ki n Thành không thềm nh ng mày, i th ng ra ngoài.

Tô L c v i bám theo anh ta. “Tôi xin l i, là thái c a tôi không t t. N u có hi u nh m gì xin anh b qua cho.”

“Ch ng có hi u nh m gì c . Tôi và cô nói chuy n v i nhau ch a n m i câu, tôi c ng ch ng có h ng thú v i cô.” Tiêu Ki n Thành tr l i nguyên l i c a cô hôm tr c.

Tô L c nhìn ch m ch m vào gáy anh ta, ngh b ng, ng i àn ông kia úng là ti u nhân, có thù t t báo. Trên i này, càng là ti u nhân càng không th dây vào.

Cô quy t nh li u m t phen, i nhanh lên phía tr c, ng ch n tr c m t Tiêu Ki n Thành, ng ng u nhìn anh ta. “Chúng ta ng vòng vèo n a, tôi ã c t i v i anh, cho tôi xin l i. Anh nói i, tôi ph i làm th nào anh m i ngũi gi n.”

Tiêu Ki n Thành b ép d ng l i hành lang. Anh ta ngó nghiêng, quan sát cô t u n chân r i nh ch mi ng. “Tôi mu n cô làm gì, cô c ng s làm theo th t sao?”

Nghe anh ta h i v y, Tô L c n i da gà nh ng v n c ng mi ng: “ úng v y.”

“Ch ng ph i cô không có h ng thú v i tôi sao?”

“Bây gi tôi có h ng thú r i.”

“Ch ng ph i cô không quen tôi sao?”

“Bây gi tôi quen r i.”

Tiêu Ki n Thành t nhiên c i ha h . “Chuy n này coi nh cho cô m t bài h c, làm ng i không th quá l t l ng.”

Anh ta dám nói cô l t l ng, trong lòng Tô L c không ph c nh ng ngoài mi ng v n ph i ng t nh t: “Anh nói ph i, sau này tôi s không nh v y n a.”

“Cô hi u là c r i.” Tiêu Ki n Thành vòng qua ng i cô, ti p t c i ra ngoài.

“Ti p theo nên làm th nào?” Tô L c dũi theo bóng l ng anh ta.

“Nên thì nào thì c làm thì i.” Tiêu Ki n Thành áp.

Nghe câu này, Tô L c l i u i theo. “Anh không thì nh v y”

“Đ a vào cái gì mà tôi không thì ? Là ông ngo i tôi h , l y v t gia b o c a nhà em i quyên t ng, còn t ng cho lo i ng i nh các cô. Tôi mu n thu h i, có gì không c ch ?”

Tô L c tr ng m t v i anh ta, l a gi n b c lên u.

“Cô l i n i iên y à?” B t g p b d ng này c a cô, Tiêu Ki n Thành chau mày h i.

“Không dám.” Tô L c áp. “Tôi ch mu n c u xin anh.”

“Nh ng ây không ph i là thái c u xin ng i khác.”

“Làm thì nào m i ph i?” Tô L c h i.

“Lúc c u xin tôi, ph n thì ng c i h t qu n áo.” Ánh m t Tiêu Ki n Thành lóe lên tia châm ch c.

Tim Tô L c p thình th ch, cô c g ng kh ng ch tâm tr ng nh ng h i th v n tr nên d n d p.

Tiêu Ki n Thành th y v y li n nói: “Dù cô xúc ng nh ng n i này không m y thích h p, hay chúng ta i ch khác i!”

“ vô liêm s !” Chuy n này ã v t quá gi i h n ch u ng c a Tô L c. Cô m ng anh ta r i quay ng i b i.

“Này... Cô ch ng có thành ý gì c !” Tiêu Ki n Thành i theo Tô L c.

“ l u manh!” Tô L c áp m t câu.

“Tôi cho cô hai s l a ch n.” Tiêu Ki n Thành c t cao gi ng: “Th nh t, ngày mai cô mang tr h t cho tôi. Th hai, t i nay...”

Tô L c ngh th m, s l a ch n th hai ch c ch n s là t i nay cô lên gi ng v i anh ta, ng có hòng. Ngh n ây cô càng s i b c nhanh h n.

Ai ng , câu nói ti p theo c a Tiêu Ki n Thành là: “T i nay, cô cùng tôi u ng r u. N u tôi u ng không l i cô, chuy n này coi nh ch m d t ây.”

Tô L c li n d ng b c, quay u nhìn anh ta. “Anh nói ph i gi l i y nhé.”

Tiêu Ki n Thành c i. “T t nhiên.”

úng lúc này, m t c n gió th i qua. Ng n gió tháng T mang theo không khí m t l t nh qua m t Tô L c.

Tiêu Ki n Thành báo tên khách s n, n i di n ra cu c “quy t chi n”, nh ng anh ta không i Tô L c mà t lái xe i tr c.

Tô L c khó kh n l m m i b t c taxi n a i m ó. Lúc nhân viên ph c v d n cô vào phòng riêng, trong phòng ã y ng i. Nhìn th y cô, ám ông v tay m p.

“M r u i!” Tiêu Ki n Thành lên ti ng.

“ i m t lát!” Tô L c gi tay ng n l i. Cô tìm ch tr ng ng i xu ng, c m a m t cách t nhiên r i m mi ng: “ t i n chút l ót d ã.” Nói xong, cô g p th c n b vào bát, chén ngon lành, b t ch p ánh m t c a nh ng ng i xung quanh.

“ ng v i, cô c n t t !” M t ng i p ng i bên c nh Tiêu Ki n Thành c t gi ng d u dàng. “Ki n Thành luôn ngh ch ng m nh v y, cô không c n nghiêm túc quá. Làm gì có ng i ph n nào ur u v i àn ông?”

“Em nói sai r i.” Tiêu Ki n Thành xen ngang. “Cô ta không ph i là ng i ph n bình th ng. L n tr c, cô ta chu c say H i S n n m c ông ta không l t n i v nhà y!”

Tô L c ch ng thêm b n tâm, ti p t c cúi xu ng n.

“Cho dù có chuy n ó thì anh c ng không th làm v y. Ai l i c tình h n con gái ur u bao gi . Anh khi n cô y s hã i r i kìa!” Nói xong, ng i p quay sang Tô L c.

“Cô ng ý n anh y, u ng r u ch ng ph i chuy n gì t t p.”

Tô L c ã n c t ng i, rút kh n gi y lau mi ng r i m i lên ti ng: “Không sao, hôm nay t i n ây c ng là vì chuy n này. T i nghe theo Tiêu T ng, anh nh u th nào?”

Tiêu Ki n Thành h ng ph n gi ngón tay cái. “Ok, Ng L ng D ch¹, m i ng i m t chai.”

“ c thôi.” Tô L c ng i th ng ng i, nghiêm m t “ ng chi n”. “Anh mu n ai u ng ph n c a ng i ó hay l n l t t ng chén m t?”

“Ai u ng ph n c a ng i ó.”

“Không thành v n .” Không i nhân viên ph c v i l y c c m i, Tô L c ã h t trà trong chén r i r ót r u, u ng m t h i c n s ch.

ám ng i xung quanh xì x m c m thán.

Tiêu Ki n Thành nói v i ng i p bên c nh: “Em th y ch a, cô ta v n không ph i là ph n .” Nói xong, anh ta c ng h t n c trà, r ót y chén r u, g t u v i Tô L c r i u ng h t.

T tr c n nay, Tô L c ch a say bao gi . T u l ng c a cô c r èn luy n t nh . B cô r t thích u ng r u. Lúc cô còn bé tí, m i l n ng i n c m bên c nh b , ông th ng l y u a ch m vào c c r u r i cho cô n m th . Khi cô l n h n m t chút g p chuy n bu n b c, ông Tô s g cô cùng u ng m t ly. Sau này b m ly d , r u ã hoàn toàn bi n m t kh i bàn n nhà cô, nh ng ch t c n gi ng nh DNA c a b , ã ng m sâu vào m ch máu c a Tô L c.

D i cái nhìn ch m chú c a m i ng i, Tiêu Ki n Thành và cô r ót h t chén này n chén khác. Hai ng i v n t ra bình th ng. G ng m t Tô L c h i ng , còn Tiêu Ki n Thành không thay i s c m t, ch là trong m t v n tia máu.

“L i m m t chai n a ch ?” Tiêu Ki n Thành h i cô.

“Tùy anh.” Tô L c áp.

“ c r i, hai ng i ng u ng n a, coi nh hu nhau i.” Ng i p ng i bên c nh khuyên nh .

“Hôm nay không th hu .” Tiêu Ki n Thành c t ngang l i cô ta. “Nh t nh ph i phân th ng thua.”

Nhân viên ph c v nhanh chóng mang chai m i t i. Hai ng i l i r ót y, Tô L c gi cao chén r u. “Tiêu T ng, tôi kính anh nên s c n tr c.”

Tiêu Ki n Thành c ng nâng chén. Anh ta v a chu n b a lên mi ng thì ng i p v i o t l i. “Kì n Thành, anh ng u ng n a, s ch t ng i ó.”

“Không sao, mau tr cho tôi i!” Tiêu Ki n Thành gi ng l i, nhanh chóng u ng h t.

Tô L c phát hi n, vào th i kh c nu t r u x ng c h ng, s c m t Tiêu Ki n Thành l v au n. Cô bi t, th ng l i ang trong t m tay mình.

ám ông xung quanh tr nên yên t nh, chuy n th ng thua s p có k t qu .

Tiêu Ki n Thành v a rót r u vào chén c a Tô L c v a lên ti ng: “Cô không xong r i thì ch u thua i. ng... ng lan truy n ra ngoài... r ng tôi b t n t ph n .”

Anh ta v n nói n ng trôi ch y nh ng bàn tay c m chai r u ã không còn ch u s kh ng ch c a b não, th m chí rót ch ch c ra ngoài.

Ng i p bên c nh v i gi ng l y chai r u, ng th i c t gi ng s t ru t: “ em u ng cho!”

Tiêu Ki n Thành y cô ta, g m lên: “Ph n bi t gì! Lúc àn ông u ng r u hãy tránh xa m t chút, ng lo chuy n bao ng.”

Ng i p không t c gi n, ch nh nh : “Anh ng u ng n a có c không?”

Tô L c im l ng, m c anh ta rót cho mình. Sau ó, cô nâng c c, l i m th i u ng c n, Tiêu Ki n Thành nhìn cô b ng ánh m t khó tin, anh ta c ng u ng h t ph n c a mình.

n chén th ba, Tiêu Ki n Thành ng d y. Anh ta d ng nh mu n i n bên Tô L c ch m c c v i cô. Ai ng , ôi chân m m nh n, anh ta li n ng i xu ng sofa, không th ng lên c n a.

Ng i bên c nh v i anh ta n m th ng trên gh . Tô L c bình th n i n bên Tiêu Ki n Thành, h i anh ta: “Tiêu T ng, anh còn u ng c n a không?”

“T t nhiên! Tôi v n... v n... có th u ng!” Tiêu Ki n Thành nh m m t, mi ng lè nhè.

“ ng u ng n a, anh say r i.” Ng i p ng i xu ng sofa, v nh lên m t anh ta.

“Tôi không say, còn lâu m i say.” Tiêu Ki n Thành t nhiên m m t, nh ng i d y nh ng l c b t tòng tâm.

Tô L c ng bên c nh, tay v n c m chén r u v a rót y. Cô l i a lên mi ng u ng h t.

Tiêu Ki n Thành n m trên gh , ch tay vào cô. “Này! Tô... Tô L c, cô ng, i, tôi v n có th u ng ti p...”

Tô L c m m c i, c m túi xách i kh i phòng n, l i sau l ng vô s ánh m t c a m i ng i. Tuy nhiên, đáng v tao nhã c a cô ch duy trì vài giây. Cánh c a v a khép l i, cô l p t c ch y nh bay vào nhà v sinh, ôm b n c u nôn e.

Th t ra hôm nay, Tô L c ã u ng n c c h n, nh ng dù sao c ng th ng, i u này khi n cô r t ph n kh i.

Tô L c v n vôi n c r a m t. Sau ó, cô ng m mình trong g ng, hít m t h i th t sâu r i ra kh i nhà v sinh.

Trên hành lang có m y ng i ang điều Tiêu Ki n Thành i ra ngoài. Anh ta ngo o u vào vai b n, g n nh không còn bi t tr i t là gì n a.

Ng i p i sau b n h nhìn th y Tô L c li n h i: “Cô không sao y ch ?”

Tô L c c i c i, c g ng gi b c chân bình n. “Tôi không sao.”

“Tôi ph c cô th t y, tôi không u ng c r u, dù ch m t gì t.”

“U ng r u âu ph i chuy n t t p gì, không bi t càng t t.” Tô L c nói.

“Cô mu n i âu? tôi a cô i.” Ng i p h i.

“Không c n.” Tô L c xua tay. “Cô c ti n Tiêu T ng i.”

“V y c ng c, sau này có c h i, chúng ta nói chuy n sau.” Ng i p nh c ôi giày cao gót, l ch c ch i xu ng c u thang.

Tô L c nhìn mà th y lo cho cô ta. Trong m t cô, i giày cao gót úng là m t vi c òi h i k thu t cao, ch ng khác nào bi u đi n xi c.

Sau khi a Tiêu Ki n Thành lên ô tô, m y ng i àn ông quay l i khách s n. Nhìn th y Tô L c, h u gi ngón tay cái t ý tán th ng.

M t ng i àn ông trung niên c i híp m t, ti n l i g n “N trung hào ki t, t i nay cô nh i âu, có i quán bar v i chúng tôi không?”

“C m n, tôi không i.”

“Cho tôi s i n tho i, l n sau tôi m i cô u ng r u.”

Ông ta nói ti p.

Tô L c v i i qua ng. Cô bi t, n u còn n n ná n i ó nhi u kh n ng s l i r ch a vào thân.

“Này, cô ch ng n m t tôi gì c .” Ng i àn ông trung niên c t cao gi ng sau l ng Tô L c, c ám li n c i ha h .

S c m nh c a ch t c n úng là kinh kh ng, Tô L c ng n tr a ngày hôm sau m i t nh d y.

Bà Nh c ang cùng m y ng i b n ch i m t ch c ngoài sân. Th y con gái th c gi c, bà li n nói: “Mau l i ây ch i giúp tôi hai ván, b p lò c a tôi s p t t l a r i.”

Tô L c b t c đ ng i xu ng thay v trí c a m .

Bà Nh c v a i viên than khác v a h i: “T i qua cô i âu mà u ng nhi u th ?”

“Con cùng b n ra ngoài n c m.” Tô L c v a m mi ng, h i r u trong d dày l i lên c h ng.

“ n b a c m mà ph i u ng nhi u nh v y à? Cô là con gái, ng nh u ng say s thi t thời y có bi t không?”

“Không có chuy n ó âu m .” Tô L c áp.

“H , cô và th ng b kh n ki p c a cô ch ng khác gì nhau, su t ngày ch bi t u ng r u, ch i b i, ch ng quan tâm n gia ình. Ông ta b m c hai a con cho tôi, ch bi t phong l u bên ngoài...” Bà Nh c m ng Tô L c, l i thân thi n nh c n ng i àn ông b c tình.

“L y c Thanh nh t s c² r i ây này.” Tô L c hét l n.

Bà Nh c v i vàng b cái g p than, ch y nhanh n. Th y Tô L c ng bài, bà c t gi ng vui v : “Cu i cùng tôi c ng có th th ng m t l n, bù vào kho n hôm nay không bán hàng.

“M t tính xem bao nhiêu ti n?” Tô L c nhân c h i ng d y nh ng ch cho m . Bà Nh c li n ng i xu ng, b o m y ng i ch i a ti n.

Tô L c i vào nhà v sinh ánh r ng. úng lúc này di ng chuông, cô ch y v i ra ngoài l c tìm i n tho i. Là Th ký D g i t i.

“Tô L c, cô ang âu? Sao v n ch a i làm?”

“Cháu... Nhà cháu có chút vi c” Tô L c p úng, u ng r u say không ph i là lý do hay ho.

“Bây gi là m y gi r i? Cô mau n c quan i. Công ty u giá nói ng i nhà ông ng ang ch b n h .”

“ ch b n h làm gì c ?”

“Nói mu n thu h i v t ph m quyền t ng.”

“Cái gì? Không th nào!” Mi ng v n còn y b t kem ánh r ng, Tô L c ng ch i l i.

Tô L c l p t c n công ty u giá. Cô v a i nhanh trên hành lang v a ngó nghiêng tìm ki m hình bóng c a Tiêu Ki n Thành.

Th ký D i sau cô, hét l n: “ bên này, cô i âu th ?”

“Vâng.” Tô L c quay l i.

Th ký D ch vào m t ng i àn ông tr tu i trong phòng. “ ây là lu t s c a ông ng, lu t s Châu. Còn ây là Tô L c, ch nhi m b ph n lo quyền góp c a c quan chúng tôi.”

Ng i àn ông gi tay v phía cô. “Chào cô!”

Tô L c l ch s ch m nh vào tay anh ta, ng th i h i: “Tiêu Ki n Thành âu r i?”

Lu t s Châu c m th y h i b t ng , h i l i: “Cô quen Tiêu T ng sao?”

Th ký D th c m c: “Ng i ó là ai v y?”

Tô L c không gi i thích, h i d n d p lu t s Châu: “Tiêu Ki n Thành ang âu? Anh ta không n sao?”

“Tôi i di n cho ng s là ông ng.” Lu t s Châu áp.

“ ng nói v v n n a, ông ng hi n ang n m b t ng trên gi ng b nh, không th m mi ng, anh i di n cho ông y ki u gì?” Tô L c s t ru t, nói n ng không kiêng dè.

Nghe câu ch t v n c a cô, lu t s Châu c ng h ng, ành chuy n h ng: “A... Ng i giám h c a ông ng s thay m t ông y.”

“N u là v y, anh mau g i ng i giám h n ây.” Tô L c c t cao gi ng, cô c m th y bây gi khó có th kh ng ch tâm tr ng, ch c là do ch t c n trong ng i v n ch a tan h t.

Không mu n nhi u l i v i cô, lu t s Châu li n quay sang Th ký D . “Th ký D , chuy n này tôi c ng r t l y làm ti c. Nh ng b n th a thu n ban u có i u kho n, m t khi xu t hi n b t c hành vi l a o nào, ng s s thu h i v t ph m. Hi n t i, ng s c a tôi nói có ch ng c ch ng minh hành vi vi ph m pháp lu t trong cu c u giá. H n n a, ng s c ng cho r ng, s ti n bán u giá ch a ch c ã s d ng úng m c ích, do ó, ng s c a tôi mu n thu h i v t ph m ngay l p t c, ng th i ch u m i trách nhi m v chi phí phát sinh, quan tr ng là hy v ng bên ông ph i h p làm vi c.”

Th ký D b t l c g t u.

B t g p b d ng nghiêm ch nh c a lu t s Châu, Tô L c ành i ra ch khác, g i i n Tiêu Ki n Thành.

i n tho i chuông nh ng không ai b t máy. Tô L c h t cách, không ng ng b m i b m l i.

n cu c th m i, cu i cùng c ng có ng i b t máy, ó là gi ng ph n c ý h th p: “A lô...”

“Phi n cô cho tôi g p Tiêu Ki n Thành.” Tô L c nói.

“Xin l i hi n anh y không ti n nghe i n tho i.” Ng i ph n l ch s tr l i. Tô L c nh n ra là ng i p i giày cao gót trong bu i t i hôm qua.

“Tôi là Tô L c, có vi c r t g p mu n tìm anh ta.”

“Xin l i cô anh y th t s không ti n.” Ng i ph n v n l ch s t ch i.

Ch t nh ra v n ch a gi i thi u b n thân v i i ph ng, Tô L c b sung m t câu: “Tôi là ng i t i qua u ng r u cùng anh ta.”

Nghe câu này, ng i ph n li n t ra nhi t tình: “Là cô y à? Cô th nào r i? Ki n Thành ng n gi v n ch a d y.”

“Phi n cô b o anh ta nghe i n tho i. Tôi th t s có vi c g p mu n tìm anh ta.”

“Không c, cô không bi t àu, i v i anh y, gi c ng là quan tr ng nh t, n u t d ng ánh th c Ki n Thành, tôi s b anh y m ng ch t.”

“Nh ng tôi không th i c n a, bên này có ng i c thu h i v t ph m.”

“Cái gì... Thu h i gì c ?” Ng i ph n u đây bên kia không hi u tình hình.

Tô L c r t s t ru t nh ng nh t th i không th gi i thích rõ ràng. Cô i i l i l i trên hành lang. úng lúc này, lu t s Châu r i kh i v n phòng, cô l p t c ch n anh ta l i. “Bây gi Tiêu Ki n Thành không th nghe i n tho i, nh ng t i qua anh ta ã nh n l i tôi s không thu h i v t ph m quyền t ng.”

“Xin l i, tôi không nh n c thông báo. Tôi c ng ch làm vi c theo ch c trách mà thôi.” Lu t s Châu nói.

“Anh có th i m t lát không? i m t ti ng ng h thôi, tôi ang tìm cách g i cho anh ta.”

“Chuyện này... chúng tôi ã s p x p c r i. Hay là tôi c mang v tr c, sau này có thay i, các cô l i chuyện v ây là c ch gì?”

Th ký D i t i, nói xen ngang: “Ô L c, cô nh tìm ai thì nhanh lên i! Chuyện này ph i gi i quy t ngay, làm gì có trò chuyện i chuyện l i nh tr con y.”

Tô L c h t cách, l i a i n tho i lên tai nh ng i ph ng ã cúp máy. Cô ành g i l i, ng i ph n nghe máy, c t gi ng trách móc: “Cô ng g i n a, anh y s p b cô ánh th c n n i r i. Hai ti ng sau cô liên l c l i i!”

“Hai ng i ang âu?” Tô L c h i th ng.

“Gì c ?” Ng i ph n t ra kinh ng c.

“Không c n cô ánh th c, t tôi s n tìm anh ta.”

“Th sao c. Cô ng v i mà, xin hãy i m t lát.”

Cô ta ang nói, u dây bên kia ch t vang lên m t gi ng nói khác: “Ai y? Sao n ào th ?”

“Là cô gái t i qua u ng r u v i anh.” Ng i ph n áp.

Sau ó, i n tho i truy n n gi ng nói c a Tiêu Ki n Thành: “Cô mu n gì?” Ng khí c a anh ta m h , có chút b c đ c.

“Tiêu T ng, lu t s c a anh ang công ty u giá. Anh ta mu n thu h i v t ph m quyền t ng, phi n anh hãy nói v i lu t s m t câu có c không?”

“Nói gì?”

“Anh ã nh n l i không thu h i.”

“Ai b o tôi không thu h i?” Tô L c không ng Tiêu Ki n Thành l i nói v y.

“Nh ng t i qua...” Vì quá b t ng , Tô L c nh t th i không bi t ph n bác th nào.

Tiêu Ki n Thành li n buông m t câu: “Có chuyện gì c nói v i lu t s , ng làm phi n gi c ng c a tôi.” V a đ t l i anh ta li n cúp máy.

Tô L c g i l i nh ng i ph ng ã t t ngu n i n tho i.

Không ng Tiêu Ki n Thành l t l ng, l i ngh n chuyện t i qua li u m ng u r u v i anh ta, Tô L c c m th y b n thân b l a g t, vì n m t hoe trong giây lát.

Lu t s Châu và Th ký D bên c nh im l ng nhìn cô.

M t lúc sau, lu t s Châu c t gi ng ái ng i: “Tôi c a v tr c. M i ng i tìm Tiêu T ng th ng l ng, n u c n thì có th l i chuy n n ây.”

Tô L c cúi u, c g ng ki m ch gi t n c m t.

Th ký D áp: “ c r i, chúng tôi s ngh cách, c ng mong lu t s nói l i v i bên kia, ch c là có s hi u nh m nào ó ch chúng tôi tuy t i không gi trò b p b m.”

Lu t s Châu i vài b c, quay u nói v i Th ký D và Tô L c: “V n phòng làm vi c c a Tiêu T ng t ng ba m i tám tòa cao c H ng ông. C ng có lúc Tiêu T ng n ó.” Nói xong, anh ta và m y nhân viên l n l t chuy n ra ngoài.

Chú thích:

1. Ng L ng D ch là nhãn hi u r u n i ti ng Trung Qu c, giá khá cao. ây là lo i r u m nh, t n m m i tr lên.
2. Thanh nh t s c là thu t ng ch i m t ch c.